

Publicerad 2011-11-07 08:42 av sangel

En pojke sitter och beundrar glasfönstren i en kyrka -Mamma. Helgon. Är det dom man ser himlen genom

"Alla helgon är människor, men alla människor är inte helgon"

Jag ser himlen genom andra

deras sätt

ljus i deras ögon

kärlek i deras händer

där famnen öppnas

Jag ser himlen genom mina helgon

genom de som lyft mig från bottenlösa djup

de som sett mig genom alla mina masker

de som följt mig en bit utmed slingrig snårig stig

de som suttit vid min sängkant till gråten klingat ut

Jag ser himlen genom dig

som delar en glimt av ditt liv

med mig

som ler mot mig

genom strömmen av forsande brus runt oss

där mitt i livet

ser jag himlen

i dig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sangel med Poeter.se id #35968 innehar upphovsrätten